

Stolelærerne paa Landet en høiere og mere tids-
svarende Løn. Skrivelsen fra det ærede Medlem
gaar ud paa, at denne Henvendelse maa blive
nævnt fra Formandspladsen og iøvrigt fremlagt
i Løseværket paa sædvanlig Maade, hvilket
vil ske.

Efter Dagsordenen foretoges:

Første Behandling af: Forslag
til Lov om en midlertidig Fastsættelse
af forskjellige Lønninger, Godtgjørelser
m. m. til Hærens Underkorporaler
og Menige samt de med disse Klasser
Ligestillede.

(Lovforslaget findes i Tillæg C Sp. 127—
28; 3die Behandling i Folkethinget i dettes
Lidende Sp. 1884 ff.)

Krigsministeren: Med Hensyn til det
Lovforslag, som her foreligger, vil jeg tillade mig
for det høie Thing at fremsføre nogle orienterende
Bemærkninger om, hvorledes det egentlig er kom-
met frem. Det er allerede en Tid siden, at jeg
forelagde det høie Folkething en Lov om Mønt-
konvertering, begrundet paa, at det nye Mønt-
system skulde træde i Kraft fra 1ste Januar. Det
maatte nemlig anses for ønskeligt, at de gjældende
Sætter bleve omsatte saaledes i Dre, at den me-
nige Mand ikke tabte derved, hvilket ellers vilde
ske, idet Stillingen jo kun beregnes til 2 Dre,
naar Summen er under 12 Stilling og saa frem-
deles. Folkethinget ønskede nu Forandringer i
Forslaget, for at Sætterne kunde komme mere i
Overensstemmelse med Decimalsystemet, og der-
imod kunde jeg ikke have Noget at indende; men
det høie Folkething benyttede tillige Leiligheden til
at indsætte i Lovforslaget en ligefrem Forhøielse
af Underklassernes Lønning, Noget, hvormed det
nævnte Lovforslag slet Intet havde at gjøre. Jeg
modfattede mig selvstændig dette, men udtalte tillige,
at en Forhøielse af Underkorporalernes og de Me-
niges Lønning vilde blive optagen i den almindel-
ige Lønningslov for Hæren, som jeg var forplig-
tet til at forelægge, og som ogsaa allerede for en
Tid siden er forelagt i Folkethinget. Denne Lov
er imidlertid beregnet paa først at skulle træde i
Kraft den 1ste April; men jeg udtalte ogsaa, at
jeg gerne ønskede at række Haanden til, at den
menige Mand kunde faae Forhøielsen noget tidli-
gere, paa samme Maade som det af Finantsmini-
steren er foreslaaet at skulle ske for Embeds- og
Bestillingsmændene, idet jo det Tillæg, der tilkæn-
tes disse, ogsaa skal regnes fra et tidligere Tidspunkt
end 1ste April næste Aar. Derfor vilde jeg heller ikke
have Noget imod samtidig med Revisionsloven og
Lønningsloven at forelægge et særligt Lovfor-
slag, som kun skulde omfatte Underkorporalerne
og den menige Mand og gjælde allerede fra 1ste
Januar. I Genhold til denne Udtalelse forelagde

jeg samtidig for Folkethinget den almindelige Løn-
ningslov og det nævnte mindre Lovforslag, som
lød paa at skulle gjælde fra 1ste Januar til 31te
Marts 1875, hvilket var det Tidspunkt, da den
almindelige Lønningslov for Hæren forudfattes at
skulle træde i Kraft. Det særlige Lovforslag var
altsaa et Supplement til den egentlige Lønnings-
lov og havde kun til Formaal at skaffe den me-
nige Mand et Tillæg allerede fra 1ste Januar,
hvad ellers ikke kunde ske. Derefter tog jeg med
Hans Majestæt Kongens Bemyndigelse det oprin-
delige Konverteringsforslag tilbage, da dette var
blevet overflødigt ved Indbringelse af det særlige
Lovforslag. Folkethinget gjorde imidlertid
den Forandring i dette Lovforslag, at det
i Stedet for som bestemt kun at gjælde
til den 31te Marts, kom til at gjælde for
en mulig ubestemt Tid, og da jeg ikke kunde
ønske, at Lovforslaget skulde træde særligt frem,
uden den Forbindelse, hvori det oprindeligt var
stillet med den egentlige Lønningslov, modfattede
jeg mig Forandringen, som dog blev vedtagen
ved 3die Behandling, saaledes som det høie Thing
vil kunne se af, hvad der her foreligger. Naar
jeg nu skal udtale mig om, hvorledes jeg stiller
mig til dette foreliggende Lovforslag, saa stiller
jeg mig her i Thinget selvstændig paa samme
Maade, som jeg stillede mig i Folkethinget, og
kan altsaa ikke tilraade dets Vedtagelse. Jeg kan
ikke tilraade paa den Maade, som stet, at udgive
af en Hovedlov et Stykke, som kun var bestemt
til at være dens Supplement, og lade dette
Stykke gjælde som særlig Lov indtil et Tidspunkt,
man ikke forud kan beregne. Ogsaa jeg havde
ønsket, at den menige Mand kunde faae sin Løn-
ningsforhøielse noget tidligere, end det muligens nu
vil ske, men jeg kommer nu til at renoncere paa,
at det sker. Paa den anden Side maatte jeg
ønske at faae Konverteringen gennemført, da det
er en Sag af Betydning for Regnskabsvæsenet,
og jeg erkjender, at den Konvertering, som er
indsat af Folkethinget, er nok saa bekvem som
den af mig foreslaaede, idet den gaar mere ind i
Decimalsystemet. Ganske vist kan Konverteringen
undværes, thi man kan jo ligefrem holde sig til
Møntlovens Konverteringsbestemmelser, men den
her foreliggende Konvertering er ikke alene bekvem,
men afrunder ogsaa i det Hele paa en saadan
Maade opad, at der derved indirekte gives den
menige Mand et lille Tillæg. Forslaget indehol-
der ogsaa, dels som Følge af Afrundingen, nogle
ikke ganske ubetydelige Forhøielser, saaledes særlig
for Undermunderingsgodtgjørelse og Dagpengene.
Heril tror jeg nok, jeg kunde række Haanden,
uden derfor at gaa til den egentlige Lønnings-
forhøielse. Som Sagen nu foreligger, vil jeg
derfor tillade mig at foreslaa det høie Thing at
tage Lovforslaget saaledes, som det er kommet fra
Folkethinget, men med en Tilføjelse, som omtrent
vilde lyde saaledes: „Indtil Lønningsloven for